

странъ, тогава единъ Философъ одговори на едного Оивитянина, който ся чудеше въ средъ А毋ина на великото щастие Александрово, а напротивъ Даріевото оплаковаше, тѣй: Драгій мой лѣжишъ ся, къто окаювашъ Дарія, че е изгубилъ толкова области, а пѣкъ Александра ублажавашъ, защото е освоилъ толкова царства; защо нещасный Дарій зѣратъ скъпостътъ си и сребролюбіето не е изгубилъ само областите си, но и сърдцата на обычателите; Александръ пакъ напротивъ същедротътъ си не е освойилъ само царства и тврдини, (кѫлета) но и сърдцата на сичките Азіатски народи. Мой сыне, подобро е честно сиромашество, а не неупотребляемото богатство. За примѣръ да сравнимъ богатството на сребролюбциатъ съ грѣнчиското сиромашество, пащѣ видимъ, кой е одъ тія двамата по задоволянъ; да ли она, който прави грѣнци отъ землятъ, или она, който си закопава иманѣто въ нея? слободно може да ся рече, че грѣчаратъ е позадоволянъ отъ землятъ, а не сребролюбциатъ, който си закопава иманѣ-то въ нея; защо грѣчаратъ вади изъ землятъ богатство, а сребролюбциатъ го жертвува ней, грѣнчар-